

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI AGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ.
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Szerecs-nutca 50.
hova az előfizetési összegok, valamint a
kéziratok küldendők.

Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszaküldve.

Megjelenik minden hó
1-én és 15-én.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

TARTALOM. A tőzsdések vasárnapi szünete. — Ki vesz egy tőzsde-engedélyt? — Vegyesek. — Hirdetés.

A tőzsdések vasárnapi szünete.

Bár a főváros dohánytőzsdéseinek, a pénzügyi közegek részéről, még ez ideig megtagadtatott a vasárnapi szünet, mindazonáltal helyzetük még mindig jobb, mint a vidéki üzletkollegáiknak. Mert amíg t. i. a főváros dohányárusainak nagy része csupán dohánytőzsdét vezet, ez a vidéken a legritkább esetekhez tartozik. Vidéken vendéglős, kávé, vegyeskereskedő, sőt nem ritkán mesterember a tőzsdetulajdonos s míg a rendőrség részéről szigorúan megtiltatik neki vasárnaponként bizonyos árukat eladni, addig a pénzügyi közegek részéről kényszerítve lesz a dohány és szivar eladására. Örömmel zárná be, mint a hogy elő van írva, vasárnaponként az üzletet, már csak azért is, hogy az akadékoskodó rendőri sézgek által kellemetlenségeknek ne legyen kitéve. De jön a pénzügyi közeg és megparancsolja, hogy tartsa nyitva üzletét, a miért aztán meg is teszi.

Igy aztán két tűz között állva, alig képes mozdulni anélkül, hogy a törvény ellen nem vétene. Az ittas paraszt látva a nyitott helyiséget belép és viharosan követeli azt, a mire épen szüksége van. Ha a vevő kívánatát teljesíti a tőzsdés, úgy büntetést ér el vele, ha meg nem adja, amit óhajtanak, úgy béverik nála az ajtót és ablakot. Ezen állapotok évek óta ugyanazok és mégsem jut egynek sem eszébe az erre hivatott vezetőknek rendet teremteni. Egyik sem akar engedni, a rendőrség nem, aki a törvénynek joggal akar érvényt szerezni s nem enged semmikép, a pénzügyi közeg sem, aki nem akarja, hogy szivarjainak vetele kevesbüljön. Igazán képtelen abszurditás!

S így aztán olvastuk is a napokban egy budapesti hirlapban, hogy Magyarország egy megyéjében valóságos tőzsdés-strájk tört ki, melynek indoka az üzlethelyiségnek vasárnaponkénti bezárásának megtagadása lenne. Ezen hirlap tudósítás következtében néhány száz kistőzsdés az ottani pénzügyigazgatósághoz egy kérvényt nyújtott volna be, melyben a vasárnapi szünet engedélyezését kérik. A kérelem megtagadtatott volna, amiért aztán az összes kérelmező tőzsdengedélyt letette. Még eddig nem tudtuk kipuhatolni, hogy a dolog milyen valóságos alapul, amint az említett hirlap esetel, mindazáltal nem vennék csodaszámba ezen eseményt, miután ellenkezőkép csodának lehet nevezni azt, hogy ehhez hasonló esetekről még nem hallottunk.

Igenis, roppantul csodálkoztunk azon, hogy kiváltképp a vidéki tőzsdések, akik

dohánytőzsdéjükön semmit sem keresnek és akik a legkülönbözőbb hatósági közegek akadékoskodásainak vannak kitéve, melyek alkalmasak arra, hogy a teljes csömört létrehozzák, már rég nem tették vissza tőzsdengedélyüket. A szolgaság bélyegét hordja magával, ha embereknek olyanfélelet kell tenniük, amit nekik még a törvény is megtilt. Amíg a nagyvárosban elég olyan dohányárus létezik, akik már a kereset kedvéért is szívesen lemondanak a vasárnapi nyugalomról, addig vidéken a 42.000 tőzsdés között, alig hogy egy létezik, aki nem kényszerülten áll üzletében. A vasárnapi szünet törvényének átlépői emberek, kik a törvényt szívesen kijátszák, lehet, hogy valami csábítót találnak azon, hogy a nyitvatartásra kényszerítve lesznek és ezek szívesen engednek az erőszaknak. De ez csak egy csekélyke töredék s ez is ki van téve a rajtakapás veszedelmének, mely aztán sokkal nagyobb pénzáldozatba kerül, mint a kereset, amit a tőzsdé hoz.

A fővárosban a vasárnapi nyitvatartás hátrányait még csak tavaszkor, de leginkább kánikulában lehet érezni. Bár télen sem valami élvezet, ha 14 órán át egyhuzamban egy kis helyiség dohos levegőjét szívja be valaki s talpon állva folytonosan a vevőket kell kiszolgálnia, de mennyivel kevésbé kellemes az nyáron, amikor az emberi tüdő vágyva-vágyik egy kis üde, frissítő levegő után. Amit e szempontból kiindulva, már évek óta mondottunk, hiábavaló lenne újlag ismételni Beismerni tanultuk, hogy a pénzügyminiszterium sem olcsósági, sem humanitási szempontból nem tudna forgalmának egy csekélyke részéről lemondani, hogy ezáltal sok ezer állampolgárnak a törvény jótéteményét hozzáférhetővé tegye. Talán Magyarország dohányárusai ki tudják küzdeni igaz jogaikat, amit, ismételjük, hirlapcikkük és egyesek kérelmei által nem lehet elérni.

Ki vesz egy tőzsde-engedélyt?

A főváros majdnem valamennyi napilapjában dohánytőzsdéket kínálnak eladásra. A tőzsdékel való üzérkedés oly élénké vált, mint annak előtte sohasem. Ugy árulják a tőzsdéket, mint valami árucikket, s nem ritkán közöttük olyanokat is, melyeknek tiszta bevétele 3—4000 forintra számítható.

Ujabb idő óta a tőzsdék ügynökei és eladói praktikusabbak lettek. Miután tudják, hogy dohánytőzsdét venni szándékozó emberek előzőleg tudakozódnak és figyelmessé lesznek téve a nehézségekre, mi az átiratással együtt jár

tehát már hirdeteiknél kötelezik magukat hogy az engedély garancziáját magukra vállalják, azaz, hogy eladják engedélyüket.

Nyiltan bevalljuk, hogy majd minden egyes esetben az eladott engedélyek át lesznek írva. Hogy történhetik ez? Hogy vállalhat egy engedélytulajdonos jótállást arra, hogy engedélye átirattatik. Miért tűri ezt a pénzügyigazgatóság és miért tűri ezt a pénzügyminiszterium? Nem vagyunk kíváncsi természetűek, de végre mégis tudni óhajtjuk, mi igaz és mi valótlan azokon a híreken, melyek közbeszéd tárgyát képezik.

Amit ezideig a protekciókról irtunk, a melyek az engedély kiosztásánál mérvadók, legyenek csak csekélységek azokhoz a hirdetésekhez képest, melyek az emberek között keringenek. Ezek azt beszélnek, hogy bizonyos személyiségek, akik protekciót gyakorolnak, iparszerű ügynökök által vétetik meg, hogy a dohányengedélyt elérhessék. Ha ez igazságon alapszik, ugy ez botrány. Szegény emberek utolsó garasukat veszítik el, amikor olyan engedélyeket vesznek, melyeknek éppen semmi értéke nincs. Sajnos nem tudunk nevet felemlíteni, mert biz megtennénk. Ami azonban arra késztet bennünket, hogy a híreket regisztráljuk, indokát abban leli, hogy a kérdéses hivatalnokokat, melyek engedélyeket kiosztanak, vigyázatra inteni akarjuk, hogy ne engedjék félrevezetni magukat egy név fényessége által. Egy protektor, aki tőzsdé ügyben kétszer intervenál gyanusnak tűnhetik fel, még akkor is, ha ezt, mint ügyvéd teszi. De lett légyenek e hírek igazak, vagy nem, a tényállás az, hogy valamennyi eladásra került dohánytőzsdé át lesz írva. E között nagyon sok oly tőzsdé létezik, melyeknél sem a lépések számai, sem pedig a forgalom magassága az átiratot nem igazolják. A Károly-köruton egy tőzsdé létezik, mely aránylag igen rövid idő alatt már negyedszer lesz átirva, dacára annak, hogy az elért forgalom oly csekély, hogy a nyereség még a bérösszeget sem fedezi. Ha a pénzügyigazgatóság vagy a pénzügyminiszterium már az első átirásnál megtagadta volna az újlagos engedélyt, ugy, hogy három családnek megmaradt volna csekélyke vagyontája. Vigasztalhatatlan állapotok ezek, amit nem kellene megtűni és majd, hogy jónak találjuk azon indítványt, melyet egykor a pénzügyminiszterium elé terjesztettek, s mely abból áll, hogy a m. kir. dohánytermékek eladását egyáltalán szabadon bocsássák. Ilyenforma eljárás által nem csupán gond és nyomor terem, de a család, a svindlenség is tárt kapukra talál.

Reméljük, hogy végre mérvadó körökben a pénzügyminiszter és államtitkár intenciójához képest, az engedély kiosztásánál és átiratásánál körültekintőbben, szigorúabban fognak eljárni, mint az ezideig történik. Mi a kiadott rendeletek szigorú betartását követeljük, hogy mindenkinek egyenlő mértékkel mérjenek. Min-

ket, illetőleg mi az előforduló eseteket mindég éber figyelemmel kísérjük és minden esetet, amiről következtethetjük, hogy nem szabályszerűleg jártak el, itt tekintet nélkül hozzuk szóba. Ha már a protektorok, amint látszik az engedélyek kiosztásánál feltétlen hatalommal bírnak, úgy ne szabadjon legalább oly egyéneknek bírni azzal, kik iparszerűen foglalkoznak vele.

Vegyések.

A pénzügyminiszteriumból úgy lettünk értesítve, hogy Tömörny pénzügyminiszteriumi titkár ur osztálytanácsossá lett kinevezve és így majd a XIII. ügyosztály hatáskörében működik. Tömörny pénzügyminiszteriumi titkár ur egyike a pénzügyminiszterium legtehetségesebb és legjobb hivatalnokainak és különösen a dohányfélék osztályban. Sokszor volt alkalmunk az igazán széleskörű kereskedelmi tudását megcsodálni, ami a jövőbeni tevékenységének nagy hasznára fog válni, miután tudvalevőleg ezen szakmát sokkal jobban kereskedelmi, mint bürokratikus szempontból kell kezelni.

Valenciai alkonzulátusunk jeles értesítése szerint az e tartományban dohányültetéssel tett kísérlet igen kielégítő eredményt adott. Az új dohányfeldolgozása most történik és a termelők feszült érdeklődéssel néznek az eredmény elé.

Gibaltári konzulátusunk jelentése szerint a múlt év IV. negyedében Magyarországból 550 bál dohány érkezett.

Dohányzó készlete. Egy toulouse-i cég arról értesít bennünket, hogy olcsó szivar- és szivarkaszopókkal (üvegből, tajtból, kristályból) ott nagy forgalmat érhetne el. A cég

neve megtudható a m. kir. Kereskedelmi Múzeum igazgatóságánál.

E. K. E. gyújtó. Egészséges verseny fejlődött ki a hazai gyújtó-gyárak között. Első sorban az volt a cél, hogy kiszorítsák a külföldi gyújtókat, melyekből több millió korona értékűt fogyasztott a magyar közönség. Most, hogy a külföldi gyújtóknak a fogyasztása napról-napra csökken, megengedhetik maguknak azt a fényűzést, hogy versenyre keljenek egymás között és a közönség is helyesen cselekszik, ha a jobb és gazdaságosabb hazai gyújtókat vezet be háztartásába. Ilyen gyújtókat a most forgalomba jött „E. K. E. gyújtókat”, melyek kifogástalan és izléses kiállításokkal, tartós égőképességükkel a legkényesebb igényeket is kielégítik. Ezeket a gyújtókat az Unió magyar általános gyufagyár részvénytársaság Budafokon hozta forgalomba s hogy mindenféle megrendelésnek eleget tehessen, egyszerre többféle fajta gyújtót bocsát a közönség használatára: E. K. E. biztonsági gyújtót, E. K. E. robogó szalóngyújtót, E. K. E. vihargyújtót stb. Az elnevezés az Erdélyi Kárpát-Egyesület nevének kezdőbetűi után történt, melynek kulturális jótékony céljaira az E. K. E. gyújtók eladási árából 5%-ot ad a hazafias cég. Természetesen a cég gyújtói tiszta magyar gyártmányok, melyek a budafoki gyárban készülnek, a hol csak magyar munkásokat alkalmaznak és magyar nyerterményeket dolgoznak fel. Felhívjuk a közönség figyelmét az új gyújtókra, melyek sokkal jobbak és sokkal gazdaságosabbak, mint a most forgalomba levő többiféle gyújtó. A magyar gyújtóiparnak csak dicséretére válik, hogy nemcsak kitudja szorítani a külföldi gyújtókat, de itthon versenyezni is tud egymás között. A közönségnél természetesen a jobb gyújtó fog győzni, ami nem árt a többi

hazai gyáraknak, mert ez csak sarkalni fogja, hogy azok is megközelítsék jószágban, kiállításban és praktikus kivitelben az E. K. E. gyújtókat.

A Pestii Hírlapban a következőket olvassuk:

A trafik. A szászrégeni kereskedők igen érdekes és figyelemreméltó határozatot hoztak, amit aztán derekasan végre is hajtottak. Kimondták ugyanis, hogy a bejegyzett kereskedők dohány- és szivar árusítással nem foglalkoznak s a trafikjogot az államnak visszaadják. És miután ezt meg is munkaszünetet kötelezővé tette, a trafikosoknak megparancsolta, hogy a dohányt és szivart kora reggeltől este kilencz óráig árulják. Szászrégenben ezt a regulát nem igen vették figyelembe s a dohánytözsdével is bíró üzleteket vasárnap délután bezárták s hétköznap sem tartották esti kilencz óráig nyitva a boltot. Ezt egyujonnan alkalmazzák finánc és szerezve és fenyegetődni kezdett, de igen furcsa eredménnyel, mert a kereskedők összeálltak, értekezletet tartottak s a trafik ellen a bojkottot kimondták. Miután pedig ezt megcselekedték, abban is megegyeztek, hogy vasárnap már délelőtt tíz órakor zárnak, este pedig csak hét-nyolcz óráig tartják nyitva az üzletet. Rendkívül érdekes volna, ha a vidéki városok kereskedői a szászrégenieket utánoznák. Ez esetben az állam egyszerre engedékeny és alázatos lenne, mert a trafikból befolyó jövedelemre jobban rá van szorulva, mint a kereskedő és mert csak addig adja a rideget, amíg alázatos rabszolgákra akad.

Szegédszerkesztő: Heltai Nándor.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a **Magyar Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték (VII. sorsjáték)** 6. osztályának huzásai **f. évi márczius hó 19-étől április 15-ig** tartanak meg, még pedig a következő napokon:

márczius 19, 20, 21, 22, 22, 23, 26, 27, 28, 29, 30, április 1, 3, 4, 6, 9, 11, 12, 15

A huzások mindig d. e. 9 órakor kezdődnek, és a **magyar királyi ellenőrző hatóság és királyi közjegyző** jelenlétében nyilvánosan történnek a huzási teremben (IV., Eskütér, bejárat a Duna-utca felől.) A sorsjegyeknek a VI. osztályra való megújítása a játékterv szerint minden igény különbeni elvesztésének terhe alatt 1901. márczius hó 12-ig eszközlendő.

Budapest, 1900. márczius hó 3-án.

Magyar Királyi Szabadalmazott Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Lónyay.

Hazay.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Sonntagruhe der Trafikant n. — Wer kauft eine Trafik-Lizenz? — Vermischtes.

Sonntagsruhe der Trafikanten.

Die Tabak-Trafikanten der Hauptstadt, wenn ihnen auch bisher die Sonntagsruhe von Seite der Finanz-Behörden verweigert wurde, sie sind gleichwohl noch immer in einer besseren Lage als ihre Geschäftskollegen in der Provinz.

Während hier nämlich ein grosser Theil der Trafikanten blos den Tabak-Verschleiss betreibt, ist dies in den Provinzorten nur äusserst selten der Fall. Dort ist der Wirth, der Cafetier, der Gemischtwaarenhändler, häufig auch Handwerker der Trafikant und während es ihm von Seite der Polizei verboten ist gewisse Waaren an Sonntagen zu verkaufen, wird er von Seite der Finanz-Behörden gezwungen Tabak und Zigarren zu verschleissen. Gerne würde er, wie vorgeschrieben, an Sonntagen sein Geschäft sperren, um nicht immer den Vexationen der Polizeioorgane ausgesetzt zu sein, doch da kommt die Finanz-Behörde und befiehlt ihm an, sein Geschäft offen zu halten, aus welchem Grunde er dies auch thut.

Zwischen zwei Feuer stehend, vermag er sich kaum zu rühren, ohne gegen das Gesetz zu verstossen. Der betrunkene Bauer, sieht er ein Geschäftslokal offen, tritt in dasselbe und begehrt stürmisch was er gerade braucht. Gibt der Trafikant der Kunde nach, verfällt er in Strafe, gibt er ihr nicht nach, werden ihm Fenster und Thüren zerschlagen. Das dauert nun schon so manches Jahr und es fällt keinem der hiezu berufenen Faktoren ein, Ordnung zu schaffen. Weder die Polizei, welche dem Gesetze mit Recht Geltung verschaffen will, noch die Finanz-Behörde, die sich den Absatz ihrer Zigarren nicht schmälern lassen will, gibt irgendwie nach. Wahrlich zu absurd.

Und so lasen wir denn auch dieser Tage in einer Budapester Zeitung, dass in einem Komitate Ungarns ein förmlicher Trafikanten-Strike ausgebrochen ist, dessen Motiv die Verweigerung der Erlaubniss zum Schliessen der Geschäftslokale an Sonntagen sein soll. Dieser Zeitungsmitteltheilung zufolge sollen einige hundert Kleintrafikanten an die zuständige Finanz-Direktion ein Gesuch gerichtet haben, worin um Gewährung der Sonntagsruhe petitionirt wird. Das Gesuch soll abschlägig beschieden worden sein, weshalb die Petenten sammt und sonders ihre Lizenzen niederlegten. Wir konnten bisher nicht erfahren, ob die Sache derart auf Wahrheit beruht, wie sie das erwähnte Blatt schildert, indess würde uns das Ereigniss kaum Wunder nehmen, zumal es im Gegentheile ein Wunder zu nennen ist, wenn wir bisher nicht von ähnlichen Fällen gehört haben. Jawohl, wir wundern uns darüber, dass namentlich die Provinz-Trafikanten, die doch an ihrem Tabak-Verschleisse garnichts verdienen und die in eine Weise den

Chicänen der verschiedensten behördlichen Organen ausgesetzt sind, welche geeignet sind den vollsten Ueberdruß wachzurufen, nicht schon längst ihre Lizenzen zurückgelegt haben. Es trägt den Charakter des sklavenhaften an sich, wenn Menschen etwas thun müssen, was ihnen sogar das Gesetz verbietet. Während hier in der Hauptstadt es immerhin Tabak-Verschleisser gibt, welche sogar des Verdienstes wegen gerne auf die Sonntagsruhe verzichten, gibt es anderseits unter den 42,000 Verschleissern in der Provinz kaum Einen, der nicht gezwungen in seinem Geschäft steht. Für Uebertreter des Gesetzes der Sonntagsruhe, für Leute, welche das Gesetz gerne ausspielen, mag es ja etwas Verlockendes haben, dass sie zur Offenhaltung gezwungen werden und diese lassen sich eben gerne zwingen. Nun ist das aber ein sehr geringer Bruchtheil und auch dieser unterliegt, wie wir eingangs erwähnt haben, der Gefahr des Erwischtwerdens, die alsdann weit grössere Geldopfer kostet wie der Verdienst es ist, den die Trafik bringt.

In der Hauptstadt wird das Offenhalten der Trafiken erst im Frühjahr, dann aber im Hochsommer ganz besonders empfunden. Ist es auch im Winter just kein Vergnügen, wenn man 14 Stunden lang unausgesetzt in einem kleinen Lokal die dumpfe Luft geniessen und auf den Füssen stehend fortwährend die Kunden bedienen muss, um wieviel weniger im Sommer, der geradezu jeder menschlichen Lunge aufrägt, frische Luft zu geniessen.

Was wir in dieser Beziehung seit Jahren gesagt hatten, zu wiederholen, wäre unnütz. Wir haben einsehen gelernt, dass weder Billigkeits- noch humanitäre Rücksichten das Finanzministerium bestimmen können, auf einen geringen Theil des Konsumes zu verzichten, um dadurch vielen tausenden von Staatsbürgern die Wohlthat des Gesetzes zukünftig zu machen. Vielleicht, dass die Trafikanten Ungarns sich ihr gutes Recht zu erringen verstehen werden, was allerdings — wie wir widerholen — durch Zeitungsartikel und Petitionen Einzelner nicht erreicht werden kann.

Wer kauft eine Trafik-Lizenz?

In fast sämtlichen Tages-Journalen der Hauptstadt werden Trafiken zum Kaufe angeboten. Der Handel mit Trafiken ist ein solch floter geworden, wie er noch niemals war. Trafiken mit einem Reinertragnisse von 3—4000 Gulden jährlich, sind gar nicht selten. Man offerirt die Trafiken, wie eine Waare.

Seit neuerer Zeit sind die Agenten und Verkäufer von Trafiken viel praktischer geworden. Nachdem sie wissen, dass die Leute, welche Trafiken kaufen, sich vorher erkundigen und daher auf Schwierigkeiten aufmerksam gemacht werden, welche die Umschreibung mit sich

bringt, verpflichten sich die Verkäufer schon in den Zeitungsinseraten, dass sie die Garantie für die Umschreibung der Lizenz übernehmen, das heisst also, sie verkaufen die Lizenz.

Wir gestehen hier offen, dass fasst in allen Fällen diese verkauften Lizenzen umschrieben werden. Wie kommt das? Wie kann der Lizenz-Inhaber garantiren, dass eine Lizenz umschrieben wird? Warum duldet das die Finanz-Direktion, warum duldet es das Finanz-Ministerium? Wir sind nicht neugieriger Natur, aber wissen möchten wir es schliesslich doch, was Wahres und was Unwahres an den Gerüchten ist, die im Umlaufe sind.

Wenn wir bisher von Protektionen gesprochen haben, die bei Ertheilung der Lizenz massgebend sein sollen, so war dies nur eine Kleinigkeit gegenüber jenen Gerüchten, welche im Umlaufe sind. Es heisst, dass sich gewisse Persönlichkeiten, welche Protektionen üben, durch gewerbmässige Agenten kaufen lassen, um Trafik-Lizenzen zu erlangen. Das ist, wenn es auf Wahrheit beruht, ein Skandal. Arme Leute werden um ihre paar letzten Groschen gebracht, indem sie eine Trafik-Lizenz kaufen, die keinen Heller werth ist. Leider wissen wir keine Namen zu nennen, sonst thäten wir es. Was uns jedoch veranlasst diese Gerüchte zu registriren, hat den Zweck, die betreffenden Beamten, welche Lizenzen ertheilen, zu Vorsicht zu mahnen und sich nicht beirren zu lassen durch den Glanz eines Namens. Ein Protektor, welcher zweimal in Trafik-Angelegenheiten intervenirt, muss schon als verdächtig angesehen werden, selbst dann, wenn er dies in seiner Eigenschaft als Advokat thut. Doch seien die Gerüchte wahr oder unwahr, Thatsache ist es einmal, dass fast sämtliche Trafiken, welche zum Verkaufe gelangen, umschrieben werden. Darunter befinden sich sehr viele solche Trafiken, wo weder die Anzahl der Schritte, noch die Höhe des Konsums die Umschreibung rechtfertigen.

Auf dem Karlsring befindet sich eine Trafik, die seit verhältnissmässig sehr kurzer Zeit schon zum vierten Male umschrieben wird, trotzdem der Konsum, welchen dieselbe erzielt, ein solcher ist, dass er nicht einmal den Miethzins durch seinen Nutzen deckt. Hätte die Finanz-Direktion oder das Finanz-Ministerium gleich bei dem ersten Verkaufe dieser Trafik die Lizenz nicht wieder ertheilt, so wären drei Familien bei ihrem ärmlichen Vermögen geblieben, das sie nun verloren haben. Das sind trostlose Zustände, die nicht geduldet werden dürfen und wir würden fast zustimmen zu dem Projekte, das einstens dem Finanz-Ministerium vorgelegen hatte und das darin bestand, den Verschleiss der k. u. Tabak-Produkte überhaupt freizugeben. Durch ein derartiges Verfahren wird nicht nur Noth und Elend geschaffen, es wird auch der Korruption, dem Betrage und dem Schwindel Thür und Thor geöffnet.

Wir hoffen, dass man endlich massgebenden Ortes, entsprechend den Intentionen des Finanz-Ministers und Staatssekretairs, bei Ertheilung und Umschreibung der Lizenzen rigoroser und strenger vorgehen wird, als dies dermalen geschieht. Wir fordern die strengste Einhaltung der erlassenen Vorschriften, damit Jedem mit gleichen Masses gemessen werde. Was uns

betrifft, werden wir ein wachsames Auge auf die Vorgänge in dieser Beziehung haben und jeden Fall, von dem wir voraussetzen, dass nicht gemäss Vorschrift vorgegangen wurde, hier rücksichtslos zur Sprache bringen. Sind schon die Protektoren bei Ertheilung der Trafik-Lizenzen wie es scheint allmächtig geworden, so sollen und dürfen es zumindest nicht solche sein, die sich berufsmässig damit belassen.

Vermischtes.

Aus dem Finanz-Ministerium. Wie wir vernehmen soll Herr Finanz-Ministerial-Sekretär Tömöry zum Sektionsrathe ernannt werden und seine Wirksamkeit in der XIII. Sektion betheiligen.

Finanz-Ministerial-Sekretär Tömöry ist einer der befähigsten, tüchtigsten Beamten des Mi-

nisteriums und speziell der Sektion des Tabakwesens. Wir hatten häufig Gelegenheit das wirklich vorhandene reiche kommerzielle Wissen anzustaunen, über welches Herr Tömöry verfügt und das ihm in seiner zukünftigen Eigenschaft sehr gut zu Statten kommen dürfte, zumal bekanntlich dieses Fach mehr den kommerziellen, als den bürokratischen Standpunkt vertritt.

„E. K. E. gyújtó“. Unter den vaterländischen Zündhölzchen-Fabrikanten hat sich eine gesunde Konkurrenz entwickelt. Zweck dieser Konkurrenz war in erster Linie, die ausländischen Fabrikate, von welchen das ungarische Publikum mehr als eine Million Kronen konsumirte, zu verdrängen. Nachdem der Konsum nun von Tag zu Tag im Abnehmen begriffen ist, können sie sich den Luxus erlauben, gegen einander zu konkurriren und das Publikum thut recht, wenn es die besseren und ökonomischeren Zündhölz-

chen kauft. Solche sind die jetzt in den Verkehr gelangten „E. K. E. gyújtók“, die, vermöge ihrer geschmackvollen und guten Ausstattung, sowie haltbaren Breanfähigkeit, selbst den rigorosesten Anforderungen entsprechen. Diese Zündhölzchen hat die „Unio“ ungarische allgemeine Zündhölzchen-Fabrik in Verkehr gebracht und damit sie allen Arten von Bestellungen Genüge leisten könne, hat sie mehrere Sorten dieser Zündhölzchen dem Publikum zur Verfügung gestellt und zwar: E. K. E. Sicherheits-Zünder, E. K. E. Salon-Knallzünder, E. K. E. Sturm-Zünder u. s. w. Die Benennung geschah nach den Anfangsbuchstaben des „Erdélyi Kárpát Egyesület“, welcher kulturelle Verein von dem Verkaufspreis der Zündhölzchen 5% von der patriotischen Firma erhält.

Hilfsredaktion: Ferdinand Heltai.

Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. ÉS TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyárai DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett)

ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányaikat és pedig úgy **kénes-**, mint különösen **szalon-gyufájokat**.

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

Millennium-gyufa,

Magyar korona-svédgyufa,

Magyar honvéd-szobor-gyufa,

Krokodil-gyufa és

Magyar Imperial-gyufa

elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar államférfiak arczképeivel díszítvék.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kérjük szíves rendeléseiket közvetlenül **Deutsch-Landsbergbe** intézni. A legolcsóbb ártelekeket tartalmazó árjegyzékünkkel szívesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére VII., Rombach-utca 8. sz. alatt van raktárunk.**

POJATZI FL. és TÁRSA es. k. szabadalmazott gyufanemű gyára
DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett).

„LE GRIFFON“

„LE SUBLIME“

anerkannt bestes und feinstes echt französische

ZIGARETTENPAPIER.

Unentbehrlicher Artikel in den k. u. Tabak-Gross- und Kleintrafiken!

LOHNENDER VERSCHLEISS,

weil von Jedermann verlangt.

GENERAL-DEPOT:

GOLDZIEHER GÉZA

Budapest, V., Sas-utca 29. szám.